2 Împ.18-20; Isaia 36-39; 2 Cronici 29-32

Cum este posibil să fii aşa de credincios în asemenea context?!
Ezechia, un om binecuvântat de Dumnezeu cum puţini oameni au fost pe pământ, deşi a trăit într-o familie rea. Este ca o stea printre ei. Ahaz – *Ezechia* – Manase! Ezechia=Iahve este tăria mea! Este al 13-lea împărat al lui Iuda. Noe – neprihănit şi fără pată, Iosif nu s-a întinat, deşi era rob,departe de casă, Daniel şi tovarăşii lui, cartea Rut, aflată între Jud.şi 1 Samuel. Se poate, fraţi şi surori. Dar cum?

*Spiritualitatea şi slujirea lui Ezechia

Domnul S-a lăudat cu Ezechia. Se laudă El şi cu mine, sau cu tine?
Să privim cum a produs Ezechia trezirea:
-" a făcut ce este bine, şi anume: a îndepărtat idolatria, şi-a pus încrederea în Domnul, a deschis uşile casei Domnului, a restabilit închinarea, dintre toţi împăraţii lui Iuda de după Solomon, n-a fost nici unul ca el; el s-a alipit de Domnul, nu s-a abătut de la El, şi a păzit poruncile pe care le dăduse lui Moise Domnul; Domnul a fost cu Ezechia, care a izbutit în tot ce a făcut".
Prov.25:1,2"strânge proverbele lui Solomon ". A fost un om duhovnicesc.
Din pricina aceasta Domnul l-a binecuvântat material foarte mult.

Şi Ezechia a avut probleme, cum avem şi noi astăzi. Când a chemat pe cei din Nord la pocăinţă, mulţi îşi băteau joc de trimişi". 2 Cronici 30:10, deşi se spune că Ezechia le vorbea inimilor oamenilor. Ce frumos. 2 Cronici 32:6.

Cei mai buni predicatori, sunt cei ce care te ajută să te pocăieşti şi să îţi restaurezi viaţa cu Domnul.

Ce palmares impresionant! Să se scrie trei capitole despre tine, nu era ceva de neluat în seamă. Despre alţii s-a scris un singur verset.

Dacă la 25 de ani a ajuns împărat, conform 2 Împ.18:13, această invazie are loc în acelaş an în care Exechia s-a îmbolnăvit, la 14 ani de la începutul domniei, şi a mai domnit încă 15 ani, ani daţi de la Domnul. Se pare că a murit la vârsta de 54 de ani. Tot aşa după cum nu înţelegem cum de Soarele s-a oprit pe cer în timpul bătăliei lui cu Iosua cu Amoriţii (Iosua 10:12), sau cu oprirea Soarelui pe cadranul lui Ahaz, tot la fel nu înţelegem cum Dumnezeu ia uneori viaţa înainte de vreme, sau o lasă deşi se hotărâse să o ia. Într-adevăr Dumnezeu este suveran peste tot şi toate.

*Încercarea lui Ezechia

Să i se spună cuiva după atâtea realizări, la vârsta de 39 de ani că trebuie să se pregătească de moarte, pare nedrept. Se pare că Domnul voia să-l ia în glorie, dar

el nu era gata să plece. Cât de mult iubim viaţa aceasta. Interesant că pe Ilie l-a luat Domnul acasă nu după experienţa de pe Mt. Carmel, ci după fuga lui din calea Izabelei şi al lui Ahab. De ce? Aşa a hotărât El. Pe unii îi ia în glorie, pe alţii când sunt jos de tot. În toate trebuie să se vadă slava Domnului. Unii trăiesc fără nici o grijă, nu se îmbolnăvesc deşi nu au nici o grijă de sănătatea lor, iar alţii deşi se duc la doctor pentru orice, se feresc de orice li se pare rău în trupul lor, sunt mai mereu bolnavi. De ce aşa? De ce unii sunt bogaţi, iar alţii săraci? Pentru ca în toate să se aducă slavă Domnului. Toţi trebuie să aducem slavă Domnului.

*Voia Ta, sau voia mea?

Viaţa lui Ezechia de după vindecare nu seamănă cu cea de dinainte de boală. Nu era mai bine dacă se ducea la Domnul liniştit când Acesta îl chema acasă?!
Sunt anii adăugaţi mie spre folosul şi gloria Lui Dumnezeu, sau spre lauda mea?
Nu cumva aceşti ani sunt ani împrumutaţi mie de Domnul? Ce fac cu ei?

Ce-i spui Domnului în rugăciune când vei fi la grea încercare? Ce-ai vrea să-i aminteşti că ai făcut? Îţi aminteşti că El a murit pentru tine?! Tu ce faci pentru El?

Când dai de greu strigi şi ceri ca Domnul să-şi amintească de tine şi de ceea ce ai făcut tu. Când te afli în acest punct de răscruce ai vrea ca nimic din trecutul tău să nu te condamne, şi să fi avut realizări. Cauţi, răscoleşti subconştientul, trebuie să fie ceva acolo de care să mă agăţ!? Ai remuşcări?

Strigăte de disperare ale unor oameni din Scriptură: ”*Doamne*, *adu-ţi aminte*”.
Judecători 16:28, Luca 16:25, 2 Regi 20:3

Domnul îi răspunde:
-am auzit *rugăciunea* ta, şi am văzut *lacrimile* tale! Două lucruri apreciate aici, rugăciunea şi lacrimile! Plâns puţin – râs mult!? Psalmi 56:8 ”Tu numeri paşii vieţii ele de pribeag; pune-mi lacrimile în burduful Tău..” Mai uzi patul cu lacrimile tale pentru lucrarea Domnului?

De obicei nouă ne place mult veselia, să râdem, şi nu e rău, dar aici lacrimile sunt apreciate. La ele apelăm când nu mai putem. Ţi-e ruşine să plângi?

„Căci Dumnezeu nu este nedrept ca să uite osteneala voastră şi dragostea pe care aţi arătat-o pentru Numele Lui, voi, care aţi ajutorat şi ajutoraţi pe sfinţi.”
Evrei 6:10, Isaia 46:4.

*Rugăciunea lui Ezechia în momente de criză !

Şi cel ce ascultă de Domnul şi face voia Lui, are probleme. Domnul îngăduie ca şi noi, copiii Lui, să trecem prin diferite împrejurări ca să învăţăm printre altele, să ne rugăm. Rugăciunea lui cu faţa la perete, ne arată că nu-i mai păsa de cei din casa, de oameni, de ce vor zice unii sau alţii. Ştia că viaţa lui era în mâna Domnului.

Ezechia a trecut prin câteva crize în viaţa lui:

1-a criză din viaţa lui este curăţirea ţării de idoli. 1Cronici 28:24,25.
El a refăcut tot ceea ce a stricat tatăl său, Ahaz. 2 Împ.18:4.

2-a criză este invazaia lui Sanherib.
2Împ.18:13-16. Invazia lui Sanherib – Alunecarea lui Ezechia.
Ezechia cedează foarte repede în faţa duşmanului. Dar deşi plăteşte bir greu, până acolo că dă mai tot ce are, dă şi din Casa Domnului, vrăjmaşul vrea şi mai mult. El vrea centru fiinţei noastre, el vrea Ierusalimul nostru. Când cedăm la valorile creştine, duşmanul nu se va mulţumi, ci va voi şi mai mult,şi mai mult.Nu dori pacea cu orice preţ. Cu preţul adunării? Cu preţul lucrurilor sfinte? Atunci Ezechia s-a îmbolnăvit.
Nu uita, păcatul de va duce mai departe decât vrei să mergi, te va ţine mai mult decât vrei tu să stai şi vei plăti mai mult decât eşti tu dispus să plăteşti!

3-a criză este boala lui. Aici nu cade, deşi începe să alunece.

4-a criză este criza prosperităţii.

Nu cade la cele trei de mai sus, ci cade la cea de-a 4-a criză. Uneori pocăiţii sunt uniţi la greu, plâng, strigă la Domnul, dar când sunt bine, în prosperitate,uită să mai fie la fel. Ezechia uită de Dumnezeu.

2 Cronici 32:31”Dumnezeu l-a lăsat singur ca să-l încerce şi să vadă..”
1 Petru 5:5 „El stă împotriva celor mândri..”.
Mulţi cad la testul prosperităţii. Rugăciunea lui Augur: Prov.30:7-9.
.

Ameninţarea duşmanului îl face pe Ezechia să ceară ajutor!
2 Împ.19:3”ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă şi de ocară”. Cum din pace, prosperitate şi bucurie să ajungem sclavi. Domnul Dumnezeul cerurilor să fie insultat?!
Când este în strâmtorare, Ezechia strigă la Domnul.
„Când te afli-ngrijorat strigă către Domnul”, spune o cântare.

*Ezechia are nevoie de ajutor în rugăciune.
El cheamă pe omul lui Dumnezeu, pe Isaia. 2 Împ.19:4”roagă-te tu Isaia”. 1 Sam 7:8; Rom.15.30; Efes. 6:18-20.
Domnul răspunde:”Nu te speria, Eu voi rezolva problema”. 2 Împ.19:6,7.

*Ezechia se roagă, el însuşi.
În necaz, nu te izola de Domnul, de casa Domnului, de fraţi şi surori. Arma poporului lui Dumnezeu este rugăciune. Rugăciunea împreună cu cineva. Matei 18:19. De aceea când eşti în situaţie de criză, cheamă în ajutor pe un om al Lui Dumnezeu.
Rugăciune pune în mişcare cerul: 2 Regi 19:20, 35. Îngerul Domnului ucide 185,000 din elita asirienilor.

Ce facem în momentele grele ale vieţii? Dacă Domnul prelungeşte viaţa ta, o face ca să te urci la casa Domnului, nu pentru altceva.

Unii trăiesc o viaţă scurtă dar foarte eficientă pentru Domnul, iar alţii o viaţă lungă, dar fără prea mult rezultate.

Parcă ne pare rău că după atâtea binecuvântări, Ezechia se făleşte cu ce are el, şi nu se laudă cu Domnul, dar Domnul nu i-a ţinut în seamă păcatul acesta. Este drept că noi ţinem minte din viaţa unui om mai ales ce a făcut rău, dar Domnul nu este aşa.

Noi care suntem peste 50 de ani, cu ce ne lăudăm, ce lăsăm în urma noastră?